

STREEKVOS NEDERLAND EDITIE 12

13-03-2026

Locatie: Uitzichtpunt Menneweg, Sassenheim (Zuid Holland)
Afstand hemelsbreed: 50 km

Verborgen achter de Kagerplassen onder de gemeente Warmond ligt het uitzichtpunt 'Oude Vuilnisbelt', een prachtige locatie vrij gelegen tussen de velden met rondom uitzicht. Kijk je naar het noorden, dan zie je open veld. Kijk je naar het westen, dan zie je het verkeer voorbij razen op de N44, de autosnelweg vanaf Den Haag centrum, welke via Leiden uiteindelijk aansluit op de A4 bij Nieuw Vennep, net voorbij het Ringvaart Aquaduct. Iets daarvoor razen de treinen voorbij. Kijk je naar het oosten, dan zie je een combinatie van water en open veld en als je naar het zuiden kijkt, dan zie je een enorme watervlakte met heel in de verte daarachter als het donker is de oranje straat lantaarns welke in de middenstrook van autosnelweg A4 staan. En zuidwest zie je Leiden in de verte liggen. Het is werkelijk een prachtige plek waar vele vogels op doortrek of stand verblijven en waar je werkelijk tot aan de hemel uitzicht hebt. Maar je moet deze plek wel echt weten te vinden, want je kunt er alleen komen door dwars door een bewoond gedeelte van het stadje Sassenheim (gemeente Teylingen, Zuid-Holland) te rijden. Als je de Menneweg op rijdt denk je midden in een woonwijk te rijden en dat klopt feitelijk ook. Maar na een kilometer of zo, rijdt je de wijk uit en kom je onder oud betonnen viaduct door wat eerst onder de A44 door gaat en direct erachter onder het spoor van NS door loopt (baanvak Leiden – Haarlem). Kortom, een stukje natuur en geschiedenis en een verborgen pareltje, wat een aantal jaar geleden deels opnieuw is ingericht als vogelreservaat en recreatiegebied, waar het ooit een oude vuilnisbelt was (vandaar de naam).

Op wat oudere radiovossenjacht liefhebbers na (de Streekvos heeft er 3x gestaan in de jaren 2002, 2003 en 2004 en daarna nog wat andere radiovossen ook) kennen alleen mensen uit die regio deze bijzondere plek, terwijl deze zeer opvallend op Google Maps te vinden is. En ik kende de plek doordat ik in Noordwijk aan Zee heb gewoond en dus veel in de wijde omtrek daar rond hing en dus als bekende radiovos plek vroeger, maar ook als hengelsportlocatie.

Het uitzicht vanaf de Oude Vuilnisbelt is gigantisch (rechtsachter de lichten van de stad Leiden)

Het is donderdagavond als ik thuis in mijn luxe hoge leren bureaustoel zit die ik in Vlaanderen van iemand van de Vlaamse Justitie heb overgenomen. Ik kijk naar mijn grote digitale computer beeldscherm en weet niet wat ik van de weersverwachtingen moet denken, want deze veranderen om de 3 uur. Vanmiddag zag de weerkaart er nog helemaal schoon uit en nu duiken er vanuit het westen allerlei regengebiedjes op die langzaam richting kust trekken. De toelichtende tekst vermeldt dat de buien het land op zullen trekken en vooral zuid en midden Nederland zullen nat maken en die laatste wil ik nou juist niet. Morgenavond is het de avond van vrijdag de 13^e (maart) en moet ik weer een editie van Streekvos Nederland[®] presenteren aan mogelijke deelnemers en bij gebrek aan een waterdichte mobiele overkapping of partijtent, zit ik beslist niet op regen te wachten. En zeker deze avond niet, omdat de kandidaat locaties waar ik mogelijk het signaal vanaf ga uitzenden allemaal open gebieden zijn met geen enkele mogelijkheid tot schuilen in de directe omgeving, terwijl het wegkruipen in de auto wordt. Maar nu we net uit de winter los aan het komen zijn (want wat hebben we koude vrijdagavonden gehad en een zee van hemelwater ook) ben ik onrustig van de drang om weer mooie open plekken te gaan bezoeken. Nou, ik geloof dat het (zoals gewoonlijk bijna sinds onze 2e radiovos editie sinds augustus 2025) weer een koude en of natte snertavond zal gaan worden. Maar stilletjes hoop ik toch ook dat het dit keer anders zal zijn, want in tegenstelling tot velen mag ik het getal '13' als een geluksgetal beschouwen. Mijn beste vriendin die ik al 26 jaar ken, één van de verloren liefdes in mijn leven, is op de 13e jarig in dezelfde maand als ikzelf alleen 2

weken eerder. En sinds ik haar ken is er iedere keer als ik weer een geluksmoment in mijn leven heb ergens het getal 13 verschenen op welke wijze dan ook. Dus laat het morgenavond ook zo zijn en met die hoop blijf ik al sinds vanmorgen, donderdagochtend de weerkaarten volgen van Nederland. Maar het geeft geen duidelijkheid en dat blijft zo tot vrijdagmiddag de 13^e rond 16:00u, als ik moet begonnen met de laatste spullen in mijn auto te zetten en heet water te koken en in de isoleerkannen te gieten om mensen een warm bakkie te kunnen aanbieden vanavond. Als ik de Streekvos set en het aggregaat (welke ik bomvol Super98 E5 benzine heb gegoten) in de auto heb gezet, haal ik het laatste hete water uit de keuken en voor ik naar buiten loop om te boel af te sluiten bij mij thuis, kijk ik toch nog één keer op mijn smartphone naar het weerbeeld. Ik typ 1x maar kijk naar 4 verschillende weerkaarten en deze geven nu een redelijk evenredig beeld. Maar ook dat geeft nog geen uitsluitsel want ze maken alle 4 duidelijk dat de buien precies aan het begin van de vospiep aan land komen en versnippert maar met hier en daar intense actie van west Nederland naar midden Nederland (Flevoland en Hilversum) trekken. En dat zijn precies die delen van Nederland waar de Streekvos zich zal gaan concentreren deze avond (...). Als ik kwartier later bij mijn radiovos assistent Rob in de straat sta, ben ik er nog steeds niet uit en zeg uit armoede tegen Rob: Almere of Zuid-Holland? (de alternatieve plek ligt bij Almere in de buurt). Rob weet met wat moeite een weerkaartje op zijn smartphone te toveren en te beoordelen en geeft aan wat ik ook al wist, namelijk dat de buiten redelijk verpieteren als ze over de kuststrook van Zuid-Holland aan land komen, maar boven midden Nederland weer samen klonteren tot actieve regen. Er is echt één actieve bui die ergens tussen 21:00u en 23:00u boven Zuid-Holland komt te liggen rond de Kagerplassen en dat is precies het gebied waar ik heen wil, want ik ben wel een beetje klaar met opgesloten zitten op radiovoslocaties waar ik de binnenkomers pas kan zien als ze al bijna voor mij staan. Ik wil uitzicht, daarnaast ben ik ook klaar met de opmerking van binnenkomers 'O deze plek ken ik wel want daar heeft (...) radiovos ook gestaan een paar jaar terug...'. Sinds ik er 13 jaar uit ben geweest weet ik niet meer waar de maagdelijke radiovoslocaties liggen en zoek ik mij dus bijna dagelijks wel een uurtje rot op internet kaarten naar nieuwe locaties die mogelijk nog niet gebruikt zijn. Ik koos daarom steeds locaties die niet zo opvallen op de kaartjes, maar dit bleken juist de plekken te zijn die al gebruikt waren. En zo'n radiovos ben ik niet, ik wil origineel zijn met mijn locaties en deelnemers echt iets te zoeken geven. Daarom had ik bedacht deze vrijdagavond passend bij het ongeluksgetal de deelnemers te 'trakteren' op iets heel tegenover gesteld aan wat er tot nu toe steeds gebeurd was, namelijk behalve de stek al kennen ook steeds binnen een uurtje de meesten al binnen hebben:

Deze avond zou ik een plek kiezen die waarschijnlijk bijna niemand kent, terzijde geschoven tussen de grote autosnelwegen tussen Amsterdam en Den Haag en lastig te vinden terwijl deze pontificaal en volledig duidelijk zichtbaar en opvallend op Google Maps staat. Dit was dus juist een hele simpele locatie op de navigatie maar een ramp om te peilen (...). 'Zou dit dan de manier zijn om de deelnemers weg te houden?' had ik gepeinsd in mezelf. Maar toen gooide de regen dus roet in het eten, tenzij ik heel goed zou gokken waar ik moest staan. Rob verklaarde 'Het wordt drijfnat rond Almere, daar moeten we niet zijn denk ik' en dat kon ik wel beamen dus gingen we naar mijn 1^e keuze, dat was dus die beruchte en vergeten radiovoslocatie in Zuid-Holland achter de Kagerplassen bij Leiden (...). Aangekomen op de plek begon ik meteen weer op mijn smartphone te kijken en zag dat de buien tot

noordelijker en zuidelijker van waar ik nu stond aan land gingen komen. Dus met een beetje geluk zouden ze ons net missen omdat wij er precies tussenin zaten waar het droog bleef. Dat gaf hoop en ook dat het weer de 13^e was, het getal dat mij echt geluk had gebracht ooit (mijn jarenlange liefdespartner welke nog steeds mijn beste vriendin is). Positief gestemd was ik ook over het enthousiasme van Rob die deze plek blijkbaar niet kende, al zit hij ook al sinds 1980 of zo in de radiovossenjacht wereld. Maar Rob is altijd erg plaatsgevonden geweest weet ik, vooral Noord-Holland, in het bijzonder rond Amsterdam. Ik daartegen woonde, werkte en organiseerde radiovossenjachten met de Streekvos in Zuid-Holland. Zodoende wist ik dat hier vroeger veel grote radiovossen waren geweest, maar toen zag het er nog lang niet zo mooi uit als nu. Samen met Rob liep ik eerst een rondje over de voormalige vuilnisbelt met op de punt aan één van de Kagerplassen een verhoogd houten bouwwerk waar je kon zitten en rond op lopen met prachtig uitzicht over de Kagerplassen. Daarvoor lagen een paar wandelpaden op kunstmatig aangelegde heuvels welke deels met bomen waren bekleed en bebossing, voorstellend de voormalige vuilnisbelt. Ik vond het mooi aangelegd en Rob ook, dus maakte ik foto's in de schemer omdat ik uit ervaring wist dat nachtfoto's meestal niks worden (ook niet met mijn smartphone die toch wel een veel betere camera heeft dan de vorige). En daarna moest het gaan gebeuren, opbouwen van de spullen voor de uitvoering van Streekvos Nederland® editie 12 (...).

In pikkendonker met een 50w LED schijnwerper wist ik nog een foto te maken van de plek waar we stonden. (in het midden de opening die het begin is van het wandelpad naar het bordes aan de plas)

Vrijdagavond 13 maart 2026 om 19:35u...

Het plan van aanpak is gemaakt en de boom uitgezocht welke de mast moet gaan steunen. Maar dat blijkt al snel een slechte boom, want er zit geen goede kruin bovenin maar 3 losse stammen die schuin van elkaar af lopen. Bij de eerste poging komt de antenne gevaarlijk bijna horizontaal de boom uit en moet ik deze terug halen, want met enige moeite lukt. Rob gaat zoals gewoonlijk weer dwars tegen mijn conclusie in (heel irritant, want luisteren doet ie dan niet maar alleen tegen spreken zonder logische beargumentering) en ik kies één van de andere 2 stammen omhoog. Rob gaat tegen de mast hangen terwijl ik er een spanband omheen trek die tegelijk ook om de stam van de boom gaat op gezichtshoogte. Door deze flink aan te trekken weet ik de mast aardig recht te krijgen tegen de stam van de boom aan en daardoor trekt het inmiddels weer schuin tegen de boom hangende bovenstuk van een meter of 4 mast + de antenne zelf ook enigszins rechter uit de boom. Ik vind het geen wereldprestatie want 'rechter' is nog lang niet helemaal verticaal maar dat staan die peilspruitjes van de deelnemers wel redelijk, dus willen we het signaal goed bij ze krijgen dan is het noodzaak dat de antenne zo horizontaal mogelijk staan. Maar ook daar doet Rob meestal heel nonchalant over wat ik vervelend vind. Maar goed... het moet maar zo dan.

Als de antenne staat (in ieder geval stevig door de boom, dat wel) dan heb ik het aggregaat al achter een liggende boomstam gezet (geluidsdemping) net naast de parkeerplaats bij de ingang van het pad naar het uitzichtbordes. De mast staat daar een meter of 6 vanaf in de eerste boom vanaf de parkeerplaats gezien naast het begin van het pad. Achteraf was dit niet de beste keuze maar daar kwam ik pas achter toen ik de volgende dag de foto's bekeek met de wetenschappen die ik aan het begin van deze avond nog niet had (...). Aggregaat staat, Rob heeft m opgestart en de stekker van het waterdichte verlengsnoer er in gestoken en ik sluit op mijn beurt achterin de auto de (flink aangepaste en verbeterde) Streekvos set aan en zet de uitluister en radiovossenjacht bak voor op het dashboard aan om te horen of de set goede modulatie geeft. Schakelaar van de set gaat om en ik knijp voor de eerste keer die avond de microfoonschakelaar in. Oei, de modulatie is te hard, maar dat wordt opgelost door de microfoon versterker in de bak op de set (mike gain) een kwartslag terug te draaien naar links. Rob die voor in de auto is gaan zitten bij de uitluisterbak geeft op mijn vraag aan dat de modulatie nu goed is. Mooi. Ik kijk kritisch naar de swr/power waarden maar de SWR valt enorm mee met de gloednieuwe 5,7 mm foam geïsoleerde redelijke soepele coaxkabel die ik ingebracht heb ter vervangen van de loodzware en als plastic buis zo stugge HK2500 coax (een kabel met de eigenschappen van Aircel 7). Deze dunne foamkabel is veel lichter en veel soepeler (dus aanzienlijk prettiger te hanteren) en doet nauwelijks onder voor de voorgaand genoemde typen. Alles beter dan RG213 vind ik. We hadden steeds een behoorlijk stuk over het gras liggen met onze oude kabel 40 meter lange HK2500 kabel, dus heb ik de nieuwe kabel op 30 meter gehouden maar dit komt uitgerekend op deze plek niet goed uit. Ik besluit namelijk de auto 4 parkeerplaatsen verder van de antennemast af te zetten (omdat wij geen mantelfilter onder de antenne hebben hangen en we daar al eens instralingstoestanden door hebben gehad op de set) maar dat blijkt de coaxkabel maar net te halen. Zal je altijd zien... maar het komt goed. De eerste zendpogingen leveren een swr van 1:1.2 op wat met dit zendvermogen verrassend goed is (met de oude kabel kwam het uit op 1:1.6, wat natuurlijk ook nog oké is). Maar de

euforie is van korte duur want na een paar minuten (als alles warm is) staat de SWR op 1:1.7 maar hier blijft ie wel op staan gedurende de avond en het zendvermogen is een stukje hoger dan voorgaande keren. Niet dat ik S punten meer verwacht bij de deelnemers op het startpunt bij Baarn (hemelsbreed 50 km van hier) maar het kan de modulatie net iets verstaanbaarder maken als je er aanzienlijk meer vermogen bij zet op grote afstand. Uiteindelijk hangt het echt vooral van factoren af als antenne spoelhoogte (wij hebben een antenne top met een extra spoel dus heeft onze antenne een hogere stralingshoek), SWR bodemgesteldheid, hoe vrij de antenne kan afstralen (dus geen vochtige of andere geleidende objecten direct rond de antenne die hoger zijn dan de antenne zelf, zeker geen betonnen of stalen objecten) en hoeveel objecten / bebouwing er tussen de antenne van de radiovos en het peilpunt van de deelnemers zit.

Al het bovenstaande bij elkaar opgeteld i.c.m. de bovengemiddeld grote afstand (zeker voor Streekvos begrippen) maakte mij wel een beetje onzeker of we wel te horen zouden zijn op het startpunt. Maar vanwege die regendreiging was deze plek eigenlijk de enige 'droge' optie en dat bleek te kloppen. Gedurende de avond hebben we een periode van 20 minuten gehad (volgens het regenradar kaartje wat ik gebruikte op mijn smartphone) met zeer hoge regenkans, maar meer dan 10 minuten in 2 delen hebben we geen regen gehad. En hard was het ook niet, dus de missie was op zich geslaagd. Maar helaas klopte dat andere ook, meerdere deelnemers meldden geen of amper signaal te kunnen ontvangen op het startpunt. Balen natuurlijk, maar zoals ik al aangaf zijn er veel factoren van invloed en een deel daarvan kun je niet vooraf weten (bijvoorbeeld bodemgesteldheid en atmosferische invloeden). Maar op de foto's zag ik later dat de antenne ook niet uit de hoogste boom stak, want vlak er naast stond een boom die minstens een antennelengte hoger was. Dus de antenne heeft ook niet vrij kunnen afstralen helaas. Het was al donker toen we aankwamen en we hadden te weinig licht gebruikt om goed te kunnen overzien hoe we de antenne plaatsten. Ik heb verzuimd de LED schijnwerper er op te zetten, maar wijze les geweest.

Het geluk was deze avond ook voor Remco uit Wieringenwaard (binnen in 40 min.)

Klokslag 20:30u ging zoals gewoonlijk het signaal er in op 26.985 Mhz FM en alles werkte goed, heel goed zelfs want we weten achteraf dat het signaal binnen kwam tot in Amersfoort centrum bij iemand thuis en dat is een behoorlijke afstand vanaf hier. Na 2 doorgangen meldde ik mij als Arno van de Radio en Streekvos Nederland® heette de luisteraars welkom en wenste de deelnemers veel succes. En terwijl ik nog eens mijn ogen uit keek om mij heen en Rob zich nog eens verwonderde over de uniek plek waar we stonden, want deze was echt moeilijk te vinden, zag ik activiteiten op de autosnelweg in de verte, de A44 van Nieuw Vennep naar Wassenaar bij Den Haag. Alsof de moeilijke plek nog niet lastig genoeg zou worden voor de deelnemers bleken ze ook de autosnelweg te gaan afsluiten, want ik zag duidelijk de gele vrachtwagen met oranje zwaailampen rondom die langzaam reed (pionnen op de weg zetten) en de 'bots absorbers' (de rijdende knipperende schuine pijlen die het verkeer naar de andere baan sturen) rijden. Dit was de eerste keer deze avond dat ik mij serieus zorgen begon te maken, maar het zou zeker niet de laatste keer zijn.

Het werd 21:00u... stilte. Via de app hadden enkele deelnemers zich gemeld dus dat ze onderweg waren snapte ik wel, maar of ze het gingen vinden was een andere vraag (...). 21:10u, ja! Daar kwam een auto aan gereden over het weggetje met veel bochten en kuilen tussen de weilanden door naar de parkeerplaats waar wij stonden. Ik had Rob voorspeld dat het Danny Half Watje (de Feestvos) zou worden, want dat is de enige waarvan ik wist dat die deze plek kende. Maar die bleek achteraf niet te rijden. Het waren anderen waarvan ik wist dat die wel zouden rijden want die hadden dat vooraf al aangekondigd. Dit was een duo uit de Kop van Noord-Holland welke gestart waren in Alkmaar (als draaipunt). Vanaf die kant was het minder moeilijk, maar ik vond het toch knap dat ze het al na 40 minuten gevonden hadden (het is al 50 tot 55 minuten over de kortste of snelste weg rechtstreeks op ons af, dus die moeten hebben lag gevlogen, maar je raad het al: Volgens Rob was het wel te doen en dat zei hij zonder ook maar 1x op Google Maps te kijken... pure aanname dus). Maar goed, we hadden binnenkomers en dat gaf wel een goed gevoel. Dan krijg je namelijk later niet de discussie dat het aan de vos lag dat mensen het niet konden vinden. Maar later die avond kwam er iemand langs die dat toch probeerde, maar ik ging er verder niet op in. Ik heb geen zin in die onzinpraatjes over niks. Dat leg ik straks nog wel even uit, want er is iets anders te vertellen en dat is vrij uniek!

Als je goed kijkt zie je de lichten van autosnelweg A4 (Amsterdam – Rotterdam) in de verte achter de plas.

Nadat het duo uit Noord-Holland noord er was en we gezellig aan de babbel waren werd het later... en later... en het ging even regenen... en werd weer droog... en het werd later en later... maar er kwam niemand binnen. Ik werd steeds bezorgder en bleef door de uitzending melden wat mijn 06 nummer is en dat ze zichzelf vooral niet moesten gaan frustreren als ze het niet konden vinden, maar gewoon mochten appen of bellen voor een hint of aanwijzing.

Pas om 22:30u kwam er een aanvraag voor een aanwijzing. Ik besloot deze algemeen te geven omdat we nu toch al 2 uur onderweg waren en de deelnemers al die tijd rond aan het rijden waren. Dat kost mensen niet alleen brandstof maar ook veel energie voor zoveel de chauffeur als de ernaast zittende navigatie assistent.

Mijn aanwijzing was 'Je kunt hier niet komen via de A4 zijde, dus je moet naar de A44 en ergens bij de eerste 3 afritten vanaf de A4 (of vanaf Amsterdam / Schiphol) gezien er één nemen en daar een rondje gaan draaien om richting te bepalen.

Ondertussen hadden wij bij aankomst op deze plek een motorrijdende agent van de politie zien wegrijden die blijkbaar net van de parkeerplaats af gekomen was. Toen wij daar stonden kwam er fatbike jeugd langs en er stond al een auto midden in een weiland geparkeerd die vrij donker was, maar Rob had duidelijk gezien dat er mensen in zaten. Toen wij daar stonden, kwamen er nog 2 auto's aan, waarvan er 1 een stukje verderop op de parkeerplaats en 1 vlak naast ons ging staan. Ook hier zaten mensen in maar zij stapten niet uit. Heel bijzonder... dat hebben wij overigens vaker op radiovoslocaties. Maar goed, er kwam geen politie meer, maar die lui bleven wel staan met hun auto's tot vlak voordat wij

zelf in gingen pakken en ik kan je melden dat dit na middernacht was (...). Typisch! Enfin, het verdere verloop van de radiovos. Ik had Rob heel nadrukkelijk gezegd (nadat één van de binnenkomers een mijns inziens niet zo'n handig idee had voorgelegd) dat hij iets vooral niet mocht gaan roepen in de uitzending, maar wat doet hij nog geen 5 minuten later? Precies datgene roepen en bijna onmiddellijk daarna stond mijn smartphone roodgloeiend van telefoontjes en apps. Het was even over 22:30u... laat dat klopt. Normaal zijn we rond deze tijd bezig de laatste deelnemers te ontvangen of zijn die er bijna. Nu was er nog maar 1 team binnen en reden er nog minstens 4 rond (...) welke nu allemaal tegelijk een wijs besluit namen en zeiden dat ze binnen gehaald wilden worden. Iemand gebruikte ook nog de term 'opgeven', maar als je al 2 uur rond rijdt en nog binnen moet komen met de definitieve aanwijzing op zak (Joost mag weten waar de deelnemers op dat moment nog rijden dus hoe ver ze nog moeten) dan is het niet meer dan wijs om de locatie te vragen. Dat heeft niets met 'opgeven' te maken, want opgeven is bak uitdraaien en naar huis gaan en dat deden ze geen van allen onze deelnemers van die avond d.w.z. niet voordat ze eerst bij ons binnen waren geweest voor een bakkie en een praatje. Wijs, want anders blijf je je altijd afvragen waar die Streekvos nou stond. Binnenkomen met of zonder hulp moet altijd het einddoel zijn, want waar rijdt je anders voor? (Dus hulde ! Grote klasse !!).

In het halfuur daarna kwamen ze stuk voor stuk binnen rijden, al moest ik er 2 nogmaals begeleiden omdat ze het met de aanwijzing waar we stonden (straatnaam er bij) ons nog steeds niet konden vinden (Hoe bedoel je ... plek?). Ik had de moeilijkheidsgraad van deze plek duidelijk onderschat, maar door heel goed mijn best te doen wist ik ze allemaal binnen te krijgen uiteindelijk.

Een van hen waarvan Rob aangaf dat die door hem was uitgenodigd (waarom wist ik dat niet?) was nog geen minuut binnen en begon mij meteen uit te leggen hoe ik een radiovos moet neer zetten, omdat hij en een paar anderen geen signaal (of te weinig) hadden ontvangen op de startlocatie. Met niet te misvatten vooroordelen concludeerde deze mijnheer wel even snel waar dat door kwam, uiteraard door de vos die het helemaal verkeerd had gedaan. Ik stond te ver weg en mijn signaal zou dat niet halen, maar feit is dat we zelfs in Amersfoort centrum te horen waren (bij een basisstation op 7 meter hoogte en dat gegeven is het levende bewijs dat er iets heel anders mis was dan de afstand). Uiteraard had ik met mijn 10 jaar ervaring met veel grotere afstanden (zoals vanuit de bossen van Valkenswaard (op de grens van Brabant en Limburg) een signaal als eindvos van een groot evenement neer zetten en dan vanuit Den Haag een telefoontje krijgen dat zij ook aan het radiovossen zijn op hetzelfde kanaal en daar hun vos niet meer kunnen horen omdat ik er overheen kwam. Het is maar een voorbeeld uit velen...). Verder zijn er zat factoren die het bereik kunnen beïnvloeden (negatief en positief). Alle vossen hiervoor kreeg ik steeds geweldige S rapporten en noemden deelnemers die echt niet van gisteren zijn en vaak zelf ook radiovos mijn signalen keihard. Maar nu kwam deze Peppie langs om te vertellen dat ik het verkeerd deed... Ja zei Rob 'Ik heb hem uitgenodigd' en dat was niet de eerste keer dat een vriendje van Rob even interessant kwam doen over iets wat er niet is (...). Ik had geen zin in dat gezeik want ik had andere zorgen, namelijk dat één van onze vaste rijders niet van zich liet horen en nog steeds niet binnen was na 2,5 uur... wetende dat hij echt nog rijdend was. Dat vind ik veel interessanter dan broodje aap verhalen. Dus daar richtte ik mij op en niet op het eigenwijze en koppige gedrag van Rob en het ononderbouwde geklaag over het signaal.

Achteraf weet ik heus wel waarom het signaal het startpunt niet haalde, maar daar ben ik echt niet mee bezig zolang er nog mensen tussen hemel en aarde rijden op zoek naar mij en mijn signaal (...). De antenne stond gewoon te laag en in de verkeerde boom. Het had die dag (en ook nog tijdens de vos 's avonds) geregend en vlak naast de boom waar de antenne bovenuit stak, stond een nog hogere boom (daar had de antenne boven uit moeten, want deze kon nu niet vrij uitstralen omdat die natte hogere boom er vlak naast een deel van het afgestraalde signaal meteen tegen de grond kwakte i.p.v. aan de ether mee gaf).

Bovendien dacht ik 15 meter mast te hebben opgezet, maar het bleek maar 13 meter zo telde ik toen ik de mast weer neer haalde 's nachts en als je dan bedenkt dat we al 4 meter onder N.A.P. stonden op die plek, dan straalde het signaal dus uit vanaf slechts 9 meter mast (13-4 meter) en het signaal werd ook nog flink ingeslikt door buurman boom (...). Dat heeft dus helemaal niks met afstand te maken. Iemand anders vond dat 350w zendvermogen geholpen zou hebben, maar ook dat kan regelrecht naar het land der fabelen. Want vermogen wat je niet afgestraald krijgt kan 1 watt of een kilowatt zijn, maar het effect is exact hetzelfde. 1x niks of 1000x niks is nog steeds niks... zo simpel is het gewoon.

Maar terug naar de vosavond, want waar was Mitch nou? Mitch die het naar mijn idee nog zwaarder had gehad dan de anderen (omdat hij alleen reed) en zo bleek ook wel toen hij binnen kwam, had de hele omgeving al gezien en stond op punt van opgeven toen ik hem

met moeite zo ver kreeg dat hij mij vertelde in welke straat hij reed. Ik moest toen even goed op Google Maps kijken en wist hem uiteindelijk via de uitzending op de juiste afrit van de A44 te navigeren en vanaf daar door de de juiste brede verkeersweg naar de straat waar wij helemaal aan het eind van stonden (1,2 kilometer vanaf het begin van de straat...). Uiteindelijk zag ik tot mijn opluchting zijn auto verschijnen onder het spoor en A44 viaduct in de verte en kwam de BMW onze richting op.

Zoals altijd hielp Mitch ons door bij te lichten met het opruimen van de spullen en het neer halen van de mast en toen wilde hij nog wel even naar McDonalds, zo fluisterde hij bijna tegen Rob, maar Rob durfde er niet over te beginnen tegen mij. Dat kwam omdat ik die nachtelijke bezoeken (waardoor ik steeds om 4:00u pas in bed lag) niet meer wilde, zo had ik Rob gezegd. En dat had Rob blijkbaar wel onthouden... dat is fijn natuurlijk. Maar ik ben de beroerdste niet en ik hoorde ze er over omdat ik op dat moment tussen hen in de auto stond in te laden en omdat ik zelf ook even op adem moest komen voordat ik de terugreis zou gaan aanvaarden (want dat werd omrijden, ondertussen was de A44 helemaal afgesloten namelijk) stemde ik er mee in om naar de nabij gelegen McDonalds te rijden. Daarbij werd ik nog even geconfronteerd met die andere doodlopende straat die ook vaker als radiovos locatie had gediend in het verleden en een paar straten van de locatie van deze avond lag. Dit is de Wasbeeklaan (bij de sporthal) in hetzelfde stadje, Sassenheim. Dus ik moest weer terug rijden en Mitch zoals gewoonlijk als een trouwe hond met zijn BMW er achteraan. Bij de Mc aangekomen wachtte ons een aangename verrassing, namelijk dat er maar 1 klant voor ons was. Alleen werd het bestellen wat lastig want voor de bestelpaal waar wij stonden hing een gigantisch bord met het menu er op, maar daar was de verlichting van defect en dus was het ding helemaal zwart en moest Rob het uit zijn hoofd doen. Maar hij nam gewoon de 2 grootste burgers die ze hadden (...). De even spannende als unieke avond had zoveel van mijn energie geëist dat ik veel te snel de fastfood naar binnen schrokte en voorspelbaar gigantisch de hik kreeg (...). Opeens stond er een jonge gast voor mijn auto, trok mijn deur open (omdat ik mijn handen vol had met vette zoi) en vroeg waarom er zo'n grote antenne op mijn auto stond. Ik legde hem uit dat wij met 2 auto's waren en ik via die antenne contact met de andere auto hield. Toen lachte hij en droop weer af, geen vervelende figuur maar ik vond wel dat hij wat gemakkelijk mijn autodeur open trok. Ik bedoel, ik zie mezelf niet op een willekeurige auto af lopen op de parking voor McDonalds en daar bij iemand zo maar de autodeur open trekken... die jongeren van tegenwoordig (...).

Na het nuttigen van de toch wel smakelijke vette hap (ik bleek bijna verhongerd of zo) loosde ik Rob en mij trouw gevolgd door Mitch die ondertussen druk met Rob via de dashboardbak zat te lullen, door Sassenheim, Voorhout en Noordwijkerhout, via de streekweg (N206) naar Hillegom en Vogelenzang (nog steeds N206) naar Overveen. Nou ja, dat was de bedoeling, maar net voor Vogelenzang was ik Mitch opeens kwijt. Ik vroeg het aan Rob die nog steeds met hem zat te kletsen via de dashboardbak en toen bleek dat Mitch blijkbaar door Bennebroek wilde rijden of van verschrikkelijke korte verkeersdrempeltjes hield, want hij was naar rechts uitgeweken over de Leidse Vaart richting Heemstede. Ik had hem vlak daarvoor in Noordwijkerhout nog laten weten dat ik hem zou waarschuwen als hij naar rechts moest waar wij naar links gingen (ik ging via de N208 over Haarlem Noord naar de Velsertunnel en vervolgens naar Zaandam waar Rob woont). Mijn bedoeling was bij NS stationnetje Heemstede Aardenhout Mitch rechtdoor naar Heemstede / Cruquius te sturen

via de N201, maar Mitch zal wel besloten hebben via Bennebroek en Zwaanshoek te rijden. Ik kon het hem niet meer vragen omdat zijn signaal snel afnam, wat mij bevestigd dat hij blijkbaar afgeslagen was over de Leidse Vaartbrug Bennebroek in richting Zwaanshoek. Later reed ik met Ron voor de 2^e keer die avond bijna langs mijn woning om hem thuis te brengen. Daarna ben ik vlot naar Krommenie terug gereden, heb het aggregaat snel in de schuur gezet en het kistje met koffie en thee en dergelijke uit mijn auto mee genomen en ben na mijn 'dag afsluit ritueel' snel in bed gekropen. Mijn energie was tot het laatst op en daardoor besepte ik nog niet wat pas de volgende morgen begon te dagen.

13 jaar was ik eruit geweest nadat ik 10 jaar Streekvos Nederland® had getrokken, een organisatie met een aantal mannen en vrouwen die met mij als drijvende kracht radiovossen organiseerden door heel Nederland. Door de originele vosplekken en de onzinnige maar voor anderen amusante vaak ook ondeugende praatjes tijdens de uitzendingen, waren we opgeklimmen tot de nr. 3 radiovos organisatie van Nederland als het populariteit en professionaliteit betrof. En toen ik vorig jaar augustus weer begon uit pure eenzaamheid en verveling, want mijn leven is tegenwoordig totaal anders dan toen, had ik steeds de instelling dat ik nooit meer in staat zou zijn een voslocatie te gaan gebruiken waar ik minimaal de helft van de deelnemers weg zou kunnen houden, vanwege die verschrikkelijke navigatie in de meeste auto's en Google Maps e.d. op laptops die mensen mee nemen bij een zoektocht naar een radiovos.

Maar deze editie van Streekvos Nederland® (2^e uitvoering) bleek ik toch in staat om zelfs 4 van de 5 deelnemers weg te houden. Zoveel teams hebben mij om de locatie gevraagd gisteren en dat is een mijlpaal voor mijn zelfvertrouwen als radiovos. Ik kan het dus nog en het kan dus nog wel, op een plek gaan staan waar de deelnemers je in meerderheid niet kunnen vinden... En toch was dit gewoon openbare weg hoor. En gewoon in de randstad...
Ik ben trots geloof ik op mezelf ☺

Overigens heb voor deze 12e Streekvos editie wat besluiten genomen n.a.v. dat mijn auto (de Streekvos auto) een miskoop is gebleken. Ik heb deze auto najaar 2025 gekocht en er veel geld in gestoken om m door de APK te krijgen, maar helaas bleek mij een auto te zijn verkocht met een kapotte motor. Door een onoplettendheidje bij het opmaken van de koopovereenkomst wist de verkoper van de garantie af te komen en ik ontdekte de ernst van de zaak ook pas na een paar maanden omdat ze het grote defect blijkbaar hadden gemaskeerd. Ik ben nu begonnen met het regelen van geld waarmee ik in juni een andere auto hoop te kopen en tot die tijd kan ik beter geen radiovossen gaan zoeken, want dat is remmen, stoppen, gas geven, keren, optrekken, etc. etc. en dat vaak in één reis. Dat is niet verstandig met een auto die hoofdzakelijk op maar 2 cilinders van de 4 loopt. Dus heb ik besloten i.p.v. radiovossen te zoeken mensen naar mij te laten komen voorlopig om toch de contacten warm te houden in het wereldje. Daarom zal ik de komende maanden 2 Streekvos edities doen per maand i.p.v. 1 maar dan in de andere weken, de oneven weken namelijk (week 1 en week 3 dus). Dus voorlopig staat de Streekvos komende tijd op de 1e en 3e

vrijdag van de maand. Ik weet niet of ik het alleen ga doen of met Rob, want ik zag hem vorige editie geweldig bezig maar deze keer was het weer zeuren en moeilijk doen en dat kost mij veel te veel energie. Ik organiseer voor mijn plezier en niet om er uitgeput door te raken. Maar je ziet het vanzelf als je komende tijd de Streekvos bezoekt hoe het zit.

De boom rechts op de foto was de boom waar de mast bovenuit had gemoeten. Hoogte is 't belangrijkste.

Het goede nieuws is dat een collega radiovos zich heeft aangeboden als back-up mocht de Streekvos auto te vroeg er mee ophouden. Dus de Streekvos edities zijn waarschijnlijk veilig gesteld, maar daar doe ik sowieso mijn best voor uiteraard.

Ik hoop dat mijn inzet voor het continueren van de Streekvos edities (waar ik andere dingen in mijn leven voor moet laten en dat doe ik nu ook voorlopig) en de extra edities (om contact met elkaar te houden) door jullie gewaardeerd wordt. Ik zal niet meer zo ver gaan staan als deze editie, ook vanwege de idiote hoge brandstofprijzen. (Diefstal door de overheid want er is nog lang geen brandstof armoede en die komt er waarschijnlijk ook niet).

Wellicht tot een volgende editie van Streekvos Nederland® en heel groot respect voor de vasthoudendheid van de deelnemers van deze editie. Diepe buiging dat jullie 2,5 uur zijn blijven zoeken naar de locatie van Streekvos Nederland®.

**Volgende editie is al a.s. vrijdagavond 20 maart 2026.
20:30u CB kanaal 3, 26.985 Mhz FM.**

Wie weet tot dan
en bedankt voor jullie deelname.

Binnenkomers 13-03-2026

- 21:10u. Remco & navigator uit Wieringerwaard
- 22:54u. Piet uit Wieringerwaard*
- 23:00u. Patrick & Robin uit Lelystad*
- 23:05u. Arthur uit Leusden & Pierre (ATV)*
- 00:00u. Mitch uit Hoofddorp*

